

16 Οκτωβρίου 2018

«Η σημασία της Λογοτεχνίας στην ανάπτυξη του παιδιού»: Λογοτεχνικό Αρχονταρίκι στο «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...»

/ Θεολογία και Ζωή / Πολυμέσα - Multimedia

Το βιβλίο είναι φάρμακο για την ψυχή και το μυαλό του παιδιού. Σε παιδαγωγικό επίπεδο, το βιβλίο αναπτύσσει το λεξιλόγιο του παιδιού, διευρύνει τους ορίζοντες. Διαβάζω σημαίνει έχω άποψη.

Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου / Ι. Ν. Ευαγγελιστρίας Πειραιώς

Στο πρώτο “Λογοτεχνικό Αρχονταρίκι” του φετινού προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...» του Ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, η κα Πηνελόπη Μωραΐτου, Δρ. Αγγλικής Λογοτεχνίας, Συγγραφέας και Εκπαιδευτικός συντόνισε μια εξαιρετική συζήτηση με θέμα «Η σημασία της Λογοτεχνίας στην ανάπτυξη του παιδιού», την Παρασκευή 12 Οκτωβρίου, στο Πνευματικό Κέντρο του Ναού.

Στη συζήτηση συμμετείχαν και ανέπτυξαν τις θέσεις τους η κα Αδαμαντία Αλατάρη, Εκπαιδευτικός και Συγγραφέας, η κα Εύη Ζέρβα, Εκπαιδευτικός και η κα Αθηνά Ντάσιου - Γιάννου, Εκπαιδευτικός και Συγγραφέας και ο Θεολόγος - Μουσικολόγος και Συγγραφέας κ. Ηλίας Λιαμής .

*κα Πηνελόπη Μωραΐτου,
Δρ. Αγγλικής Λογοτεχνίας, Συγγραφέας και Εκπαιδευτικός*

Η πρώτη διαπίστωση που κατέληξαν οι συμμετέχοντες ήταν πως σε εποχές κρίσης, το βιβλίο θεωρείται από πολλούς πολυτέλεια. Και αναρωτήθηκαν, πόσο ενημερωμένοι είναι οι γονείς για τα ευεργετήματα του βιβλίου στα παιδιά τους.

Το βιβλίο είναι φάρμακο για την ψυχή και το μυαλό του παιδιού, τόνισαν. Σε παιδαγωγικό επίπεδο, το βιβλίο αναπτύσσει το λεξιλόγιο του παιδιού, διευρύνει τους ορίζοντες. Διαβάζω σημαίνει έχω άποψη.

«Μέσα από το βιβλίο, τα παιδιά μαθαίνουν και γνωρίζουν τον κόσμο των ενηλίκων. Το λογοτεχνικό βιβλίο και ιδιαίτερα το παραμύθι, είναι ο ασφαλέστερος τρόπος για τα μικρά παιδιά, να κατανοήσουν τον κόσμο των ενηλίκων, που είναι δυσνόητος και για τα παιδιά κρύβει κινδύνους.

*κα Αδαμαντία Αλατάρη,
Εκπαιδευτικός και Συγγραφέας*

Το παραμύθι είναι ευεργετικό γιατί όλα μπορεί να συμβούν, αλλά στο τέλος, ο καλός και το δίκιο θα επικρατήσουν. Αναπτύσσει τον συναισθηματικό κόσμο των παιδιών και επιτρέπει την ανάπτυξη της φαντασίας τους.

Το παιδί πρέπει να διαλέξει μόνο του το βιβλίο που του αρέσει.»

Τα παιδιά μαθαίνουν στο σχολείο να βλέπουν το βιβλίο σαν σχολικό εγχειρίδιο, καταναγκαστικό μέσο, το οποίο θα τους βοηθήσει να πάρουν καλό βαθμό, στη συνέχεια ένα καλό πτυχίο και μια επαγγελματική αποκατάσταση. Είναι το βάρος τους στο σχολείο, δεν είναι η αγάπη τους.

Με ένα βιβλίο, υπογράμμισαν, μπορώ να ταξιδέψω, να μάθω, να φανταστώ, να προσευχηθώ. Έρχομαι σε επαφή με άλλους κόσμους, μακρινούς ή φανταστικούς. Με ένα βιβλίο πετάω. Αυτό, τα σύγχρονα παιδιά δεν το έχουν καταλάβει.

κα Εύη Ζέρβα, Εκπαιδευτικός

Εκτός από το σχολείο που τους κάνει να μισούν το βιβλίο, στο σπίτι τα παιδιά, ότι βλέπουν κάνουν. Αν δουν τον γονιό τους να διαβάζει ένα βιβλίο, θα κάνουν κι αυτά το ίδιο. Ο γονιός είναι εκείνος που θα φέρει το παιδί σε επαφή με το βιβλίο. Θα το πάει σε ένα βιβλιοπωλείο ή θα του πάρει δώρο ένα βιβλίο.

«Πρέπει να πείσουμε τους γονείς να αγαπήσουν το βιβλίο και να το προωθήσουν στα παιδιά.

Το λογοτεχνικό βιβλίο βοηθάει πάρα πολύ στην συναισθηματική ανάπτυξη του παιδιού, μέσα από τους ήρωες, την δράση, την περιπέτεια και την ιστορία.»

*κα Αθηνά Ντάσιου - Γιάννου,
Εκπαιδευτικός και Συγγραφέας*

Με τη λογοτεχνία, σημείωσαν, μπορείς να προσεγγίσεις το παιδί για πολλά πράγματα. Δεν έχουμε πια μόνο τα συνηθισμένα προβλήματα, αλλά και μια σειρά προβλημάτων που παλαιότερα δεν ήταν τόσο διαδεδομένα.

Όπως ο σχολικός εκφοβισμός, η δυσλεξία, κάποιες καινούργιες ασθένειες, το διαζύγιο των γονιών, ο θάνατος ενός αγαπημένου προσώπου. Μπορείς να μιλήσεις πιο εύκολα στα παιδιά για αυτά, με μια ιστορία, τόνισαν.

Είναι πολύ δύσκολο σήμερα να πείσεις κάποιον γονιό γιατί υπάρχει η τηλεόραση κι ο υπολογιστής. Οι γονείς θέλουν την ησυχία τους. Και για να την βρουν ψάχνουν οτιδήποτε άλλο, εκτός από το βιβλίο.

Και σε σχέση με το σχολείο, κατέληξαν:

«Ένας δημιουργικός δάσκαλος μπορεί να ενθουσιάσει τα παιδιά και να τους κάνει μια βιβλιοθήκη.

Υπάρχουν δύο τρόποι. Μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε την βιβλιοθήκη της τάξης και την βιβλιοθήκη του σχολείου. Τα παιδιά μπορούν να δανείζονται βιβλία κι αφού τα διαβάσουν να τα παρουσιάσουν στην τάξη.

Τα κριτήρια επιλογής των βιβλίων που θα αποτελέσουν μια σχολική βιβλιοθήκη είναι η ηλικία στην οποία απευθύνονται, η εικονογράφηση και το περιεχόμενο του.»

Τη συζήτηση μπορείτε να παρακολουθήσετε εδώ: